

ske ikke heller er bekendt med, og det er dette, at der var et Arbejde, som skulde udføres paa Staldmestergaarden, som var kalkuleret til 55,000 Kr., men som man fik udført for 35,000 Kr. Man vandt altsaa paa denne Post 19,000 Kr., og disse 19,000 Kr. bleve saa selvfølgelig anvendte paa Staldmestergaarden. Det siger sig selv, at havde man ikke sparet disse Penge, vilde det nu have været nødvendigt at søge en Bevilling, der var 19,000 Kr. større.

Saa siger det ærede Medlem, at Clemmensens Fejl, naar man tæller det hele sammen, kun kan beløbe sig til 43,000 Kr. Det var denne Sum, som skulde repræsentere Forglemmelsen. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem mener, at det er denne Sum, som angaar det Murerarbejde, der er forglemt, nemlig disse Varmeledninger og Kanaler, som der er Tale om. Men man maa her ogsaa regne med et andet Forhold, nemlig med, at en Arkitekt, der skal indlægge Varmeapparater i en Bygning som Kancellibygningen, ikke kan være uvidende om, at dette vil medføre forskellige Reparationer paa disse Bygninger. Det er noget, han maa være klar over, i alt Fald er der ikke nogen almindelig Haandværker, der tager fejl af det, og desuden: er han ikke klar over det, saa maa han virkelig gøre sig den Ulejlighed at undersøge den vedkommende Bygning Stykke for Stykke, Sal for Sal for at faa et virkeligt Overblik over, hvordan Situationen er, saa at han derefter kan gøre sine Beregninger. Det siger sig selv. Og hvis man tager dette i Betragtning, vil det ærede Medlem forstaa, at saa omfatter Forglemmelsen mere end disse 43,000 Kr., som han talte om.

Det ærede Medlem spurgte mig om, hvorfor man ikke havde afskediget Clemmensen for, da man jo havde vidst, at denne Fejl var begaaet. Jeg skal derom sige, at det kan jeg virkelig ikke paatage mig Ansvaret for. Sagen er først kommen frem for mig nu, da det har været nødvendigt at optage Bevillinger paa Finansloven i Anledning af denne Forsømmelse eller Forglemmelse, og det er en ret naturlig Fremkomst af denne Sag.

Saa talte det ærede Medlem fra Slagelse om, at der maatte ligge noget bagved denne Afskedigelse, der var noget, der skjultes under denne Sag. Jeg spørger i den Anledning det ærede Medlem: Hvad er det, der skulde skjule sig bag denne Sag? Det er ikke heldigt, at noget ligger skjult og sætter ondt Blod og giver Anledning til Tale i Krogene. Det er bedre at faa det klart frem med det samme. Jeg spørger derfor det ærede Medlem:

Hvad er det, han sigter til, der ligger bagved? Det ærede Medlem talte om juridisk Bureaukratisme. Saa vidt jeg forstod, skulde det være saadant noget, der skulde være Skyld i, at der var taget — efter det ærede Medlems Mening — saa haardt paa Bygningsinspektøren. Det er ikke mig muligt at forstaa, hvad det ærede Medlem sigter til med „juridisk Bureaukratisme“ i denne Sag, som den foreligger. Men ogsaa derom vilde jeg gerne søge Oplysning hos det ærede Medlem. For saa vidt det ærede Medlem skulde have den Tanke, at det var personlige Forhold, der gøre sig gældende overfor Bygningsinspektøren fra en eller flere af Ministeriets Embedsmænd, skal jeg med det samme sige, at der ikke er noget mig bekendt derom. Ved alle de Forhandlinger, jeg har ført med mine Embedsmænd om denne Sag, er der ikke fremkommet noget som helst, der kunde give mig Anledning til at tro, at der var noget personligt Udestaaende mellem Embedsmændene og Bygningsinspektøren. Ja, jeg kan endog sige, at det har været den almindelige Mening blandt mine Embedsmænd, at man burde være gaaet noget mildere frem mod Bygningsinspektøren, end sket er. Der kan altsaa ikke være Tale om juridisk Bureaukratisme i den Forstand, som jeg antager det ærede Medlem har villet anvende dette Ord.

Det ærede Medlem omtalte en Bevilling, som findes Sp. 841—42 i Anmærkningerne til Finansloven, paa 10,800 Kr., som han ikke forstod var opført paa denne Post, da den ogsaa angik Varme anlægene, og han vilde deri søge et Bevis for, at man havde søgt at balancere disse Udgifter og give Sagen et vist Udseende til Skade for Bygningsinspektøren. Nej, det ærede Medlem tager ogsaa der fejl. Det vilde ikke have forbedret Bygningsinspektørens Sag, det vilde tværtimod have forværret den, hvis man havde optaget denne Sum, hvad der kunde have været nogen Berettigelse til, under den samme Post paa § 26, paa hvilken de Bevillinger ere opførte, som man søger i Anledning af Bygningsinspektørens Forsømmelse.

Det forekommer mig, at naar man ser nøgternt paa denne Sag, maa man indrømme, at den er af en saadan Beskaffenhed, at det ikke har været nødvendigt at skjule noget, at stikke noget under Stolen. Denne Sag er fuldstændig klart belyst, ikke alene ved Anmærkningerne paa Finansloven og Ministerens Udtalelser under Forhandlingerne derom i Finansudvalget, men tillige ved alle Sagens Akter, men det